

Vilkas ir septyni ožiukai

Gyveno kartą mama ožka su septyniais savo vaikučiais. Jų namas stovėjo atokiau nuo kaimo. Vieną dieną ožka tarė:

– Eisiu į kaimą apsipirkti. Likę vieni elkitės protingai ir niekam neatidarykite durų! Miške gyvena labai piktas vilkas, jokiū būdu jo neįleiskite.

– Pažadame, mamyte! – atsakė ožiukai.

Vilkas pamatė, kad ožka išėjo, ir atšliukino prie namelio. Jis pabeldė į duris ir tarė:

– Tuo pat atidarykite, aš jūsų mama ožka!

Bet ožiukai atsakė:

– Ne, tu ne mūsų mama. Mamytės balsas labai švelnus, plonas, o tavo bjaurus ir storas. Tu vilkas! Eik šalin!

Tada vilkas nuskuodė į kaimą ir pavogė iš krautuvininko puodynę medaus. Prarijo visą medų, grįžęs vėl beldžiasi į ožiukų duris ir saldžiu balseliu prašo:

– Aš jūsų mama ožka, tuoj pat atidarykite!

Bet savo letena jis atsirėmė į lango stiklą, ir ožiukai atsakė:

– Ne, tu ne mūsų mama. Mamytės graži balta kojelė, o tavo letena bjauri ir juoda. Tu vilkas! Eik šalin!

Tada vilkas vėl nuskuodė į kaimą ir iš kepėjo nukniaukė miltų. Savo letenas apibarstė miltais, grįžęs vėl beldžiasi į ožiukų duris.

– Mano mažieji, aš jūsų mama ožka, tuoj pat atidarykite! – prašo jis.

Kadangi jo balsas jau buvo švelnus, o letenos baltos, ožiukai ir atvėrė duris.

Kai pamatė, kad įsileido vilką, sumenko iš baimės ir puolė slėptis: pirmasis pasislėpė po lova, antrasis – po stalą, trečiasis – už užuolaidos, ketvirtasis – didžiuliam laikrodyje, penktasis – vonioje, šeštasis – už durų, septintasis – po komoda.

Bet vilkas visus surado ir vieną po kito prarijo... išskyrus tą, kuris slėpėsi laikrodyje.

Netrukus grįžo mama ožka. Išvydusi praviras duris, sušuko:

– Kur jūs, mano vaikučiai?

Tada ožiukas, kuris buvo pasislėpęs laikrodyje, išlindo iš slėptuvės ir papasakojo, kas nutiko.

– Nusiramink! – pasakė mama. – Mačiau vilką miegantį prie upės. Paskubėk, paimk siūlą, žirkles, adatą ir eime!

Jie iš tiesų rado vilką, miegantį prie upės.

Ožka prakirpo vilkui pilvą, ir iš jo vienas paskui kitą iššoko visi ožiukai. Mama ožka jiems pasakė:

– Kiekvienas atneškite po didelį akmenį.

Ji sudėjo visus akmenis vilkui į pilvą, paskui jį užsiuvo. Vilkas taip kietai miegojo, kad net nepajuto. Atsibudęs užsimanė gerti ir pasilenkė prie vandens. Bet akmenys buvo labai sunkūs, tad jis stačia galva įkrito į vandenį ir nuskendo!

Ir niekada niekas daugiau nebegirdėjo pasakojant apie šį piktą vilką.

